

Պարույր Սևակ

Հայրենիքիս

Բառեր չկան կարծես քեզ երգելու համար,

Եվ ես որդու նման անվանում եմ քեզ «մա՛յր»:

«Հարազատ» եմ ասում և այնուհետ լռում.

Միրող սիրտն է այդպե՛ս խոսքը շուտ սպառում:

Իսկ թե ոնց եմ սիրում՝ դու գիտենաս պիտի,

Բայց քեզանից առաջ՝ քո թշնամի՛ն գիտի...

14.XI.1950թ.

Երևան